

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Deres ref
2000/2899 ME/ME1 TMB:elt

Vår ref
Jan Paulsen

Dato
20. november 2003

HØRING PÅ UTKAST TIL ENDRINGER I FORSKRIFT TIL LOV 14. DESEMBER 1956 NR 4 OM AVGIFT PÅ OFFENTLIG FREMFØRING AV UTØVENDE KUNSTNERES PRESTASJONER M.V.

Det vises til Deres høringsutkast av 30. september 2003.

1) Bakgrunn

Innledningsvis vil FONO uttrykke tilfredshet med at departementet gjennom de foreslåtte endringer i forskrift av 21.des. 2001 nr. 1559 til fondsloven legger til rette for innkreving av avgift på offentlig fremføring av lydopptak som ikke er vernet.

Vi støtter også forutsetningen om at avgiftsnivået skal ligge på samme nivå som vederlaget for offentlig fremføring av vernede lydopptak. Det er vesentlig at ikke-vernede opptak overfor brukerne økonomisk sett sidestilles med vernede opptak, for å forhindre at brukerne av økonomiske årsaker foretrekker ikke-vernede opptak. Dette har i sin tur stor betydning for norsk musikk, som blir gitt samme forutsetninger for bruk som ikke-vernet, les: amerikansk, musikk.

Når det kommer til tidspunkt for innføring av forskriften, 1. januar 2004, vil vi imidlertid henvise til de innvendinger som fremkommer i Gramos høringssvar. FONO vil legge stor vekt på Gramos argumentasjon om at dette er et for tidlig tidspunkt.

Dette må også ses i lys av de erfaringer Gramo har gjort i forhold til den negative effekt på vederlagsnivået som avgift kan synes å få.

Departementet legger til grunn for iverksettelse at Gramo pr. 01.01.04 vil ha "kommet langt nok" i forhandlingene med brukerne vedrørende fastsettelse av vederlagsnivået, og at Gramo pr. samme tidspunkt vil ha fått fastsatt vederlagsnivået på de siste og viktige områdene via nemnd. Dette er en forutsetning som ikke holder ifølge Gramo selv, som hevder å være "...ennå langt fra klare til å iverksette utvidelse av fondsavgiften for annen offentlig fremføring."

FONO er selvsagt opptatt av at avgiften på ikke-vernede lydopptak i annen offentlig fremføring innføres så raskt som mulig. Hvis en *for* tidlig innføring av avgift imidlertid skulle redusere grunnlaget for vederlag ved at betalingsvilje hos brukerne reduseres, og/eller store administrative kostnader i forbindelse med nemndavgjørelser og lignende (konf. Gramos høringssvar), er dette selvfølgelig lite ønskelig.

Det vil etter FONOs syn være svært uheldig (og i strid med forutsetningene i kongelig resolusjon 2. okt. 2001) at avgift innføres *før* vederlagsnivået for vernede opptak er tilstrekkelig avklart.

Vi ber derfor om at tidspunktet for innføring av avgift vurderes nøye og i nær kontakt med Gramo.

2) Merknader til endringsforslaget

FONO har ingen innvendinger mot at den beregningsmetode for avgift som legges til grunn for beregning av avgift ved kringkasting også benyttes ved beregning av avgift ved annen offentlig fremføring. Vi har heller ingen innvendinger mot at begrepet ”offentlig fremføring” som følge av dette kan erstatte begrepet ”kringkasting” i denne sammenheng.

3) Økonomiske og administrative konsekvenser

FONO har sluttet seg til den modell for innkreving av avgift som her er lagt frem, hvor hensynet til enkelhet i forhold til brukerne overordnes ved at det bare er en innkrevingsinstans - Gramo.

Med vennlig hilsen

FONO – Foreningen norske plateselskaper

Jan Paulsen

Daglig leder